

Mgr. David Proček: Právní úprava ochrany dřevin

Posuzovaná rigorózní práce se zabývá jedním z právně i věcně zajímavých témat práva životního prostředí, a sice právní úpravou ochrany dřevin. Jedná se o téma převážně veřejnoprávní, z oboru práva životního prostředí, konkrétně na úseku práva ochrany přírody a krajiny, s širšími dopady ovšem i do jiných oblastí, včetně práva soukromého (občanskoprávní vztahy, odpovědnost, apod.). Autora je třeba pochválit za výběr tématu, a to i z hlediska aktuálnosti (aktuální změny v české právní úpravě, projednávání návrhu nové prováděcí vyhlášky k § 8 zákona č.114/1992 Sb., apod.).

Autor se na úctyhodné ploše 184 stran zabýval ve dvanácti kapitolách rozborem právní i věcné stránky úpravy ochrany dřevin, převážně na úrovni českého práva, když konstatoval v předmluvě a i na str. 113, že na mezinárodní a evropské úrovni tato úprava tolik charakteristická není. K tomu třeba konstatovat, že možná ne v rovině speciální, jako je tomu v českém zákoně č.114/1992 Sb., ale v obecné rovině rozhodně oba nadnárodní systémy práva ochranu dřevin obsahují, resp. poskytují pro její ochranu nezbytný právní rámec. Následně se autor věnoval této úpravě v evropském unijním právu, byť jen velmi málo a s drobnými chybami (str. 113-115).

Zajímavý „zahraniční“ prvek však představuje autorem zařazená komparace se slovenskou právní úpravou. Škoda absence širšího mezinárodního srovnávacího prvku, osobně se domnívám, že by bylo velmi inspirativní srovnat právní úpravu ochrany dřevin ve všech zemích hraničících s Českou republikou (odlišné pojetí je např. v Rakousku či Německu), ale pro účely rigorózní práce srovnání i jen s jednou zemí je vyhovující.

Právní úprava ochrany dřevin v českém právu představuje téma ne příliš často ve vědecké práci zkoumané. Klade proto nároky na nastudování odborné literatury i právních a environmentálně politických dokumentů, autor prokázal, že se s nimi až na výjimky seznámil a dokázal je v práci využít, o čemž svědčí i nadstandartní poznámkový aparát. Velmi oceňuji též práci s domácí soudní judikaturou.

Po obsahové stránce se autorovi velmi dobře zdařilo vyvážit právní a věcnou stránku, práce má logickou a systematickou strukturu, závěry a postřehy autora jsou velmi zajímavé a cenné pro obor. Autor v textu ve vybraných kapitolách projevil reflexi aplikační praxe (byť dle jeho slov regionálně omezené). Nejen v závěrech výstižně formuloval shrnutí zásadních myšlenek, ale naznačil i možné změny *de lege ferenda*. Z hlediska metod vědecké práce autor prokázal nejen standartní schopnost sběru dat a jejich deskripce, ale ovládl i analýzu a syntézu, komparaci a systematický a logický výklad.

Po jazykové a grafické stránce je posuzovaná práce na velmi slušné úrovni.

Výše uvedené hodnocení je třeba doplnit i o určité výhrady. První se týká systematiky práce, domnívám se, že kapitola 5. není vzhledem k jejímu obsahu zcela vhodně nazvána. Evropská ochrana dřevin (7. 4.) se podle mého názoru nepromítá jen do zvláštní ochrany. Kapitola 11. až příliš z celkového pojetí vyčnívá.

Druhá výhrada se týká kapitoly 3. Není z textu jasné, proč autor zvolil jen právě tyto dva principy (princip prevence, resp. zásada materiální rovnosti). Navíc se jedná o jeden z principů práva životního prostředí (byť podle názvu jde i o obecnou právní zásadu) a jeden obecně teoreticko právní. Zejména z principů práva životního prostředí by se určitě našly i další, než jen princip prevence.

Přes výše uvedené drobné výhrady doporučuji rigorózní práci k ústní obhajobě, protože splňuje nároky kladené na rigorózní práce.

K ústní obhajobě prosím, zda by se autor zamyslel nad následujícími tématy:

- 1) Je z právního a věcného hlediska důvodné rozlišovat v českém právu, za první, mezi ochranou dřevin rostoucích mimo les a ochranou dřevin v rámci lesa a, za druhé, mezi rozdělením právní úpravy ochrany dřevin v rámci zákona č.114/1992 Sb. mezi obecnou a zvláštní část?
- 2) Principy práva životního prostředí na příkladu ochrany dřevin rostoucích mimo les.
- 3) Zabýval se autor tím, jak v praxi fungují tzv. dohody mezi orgánem ochrany přírody a krajiny a silničnickými, resp. drážními správními úřady podle § 8 odst. 1 zákona č.114/1992 Sb.?

V Praze dne 10. srpna 2011

Doc. JUDr. Vojtěch Stejskal, Ph.D.

oponent